

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1525. usque ad annum 1529

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1769

VD18 90118480

§. 48. Catharina ultro se a Rege separare, a Campegio admonita.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66472](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66472)

Sæc. XVI.
A.C. 1528.

Cavendish.
cap. 10. p. 22.
§ 23.

fam semper habebat. Campegius quoque nomine summi Pontificis Henricum assiduis precibus hortabatur, ne Reginam suam dimitteret, eo quod ejusmodi divortio ingentem nomini suo labem inureret, potiusque in præsentis rerum vicissitudine belli, quod ei cum Cæsare immineret, rationem haberet: Cum vero Campegius Henricum his monitis minime permoveri cerneret, ac insuper funestos hujus negotii successus pertimesceret, ex mandato Pontificis Catharinæ consilium dedit, ut ab Henrico sese sponte separaret, atque ad quoddam Monasterium se reciperet.

§. XLVIII.

Catharina ultro se a Rege separare, a Campegio admonita.

Cum vero maximæ difficultatis res sit, ut quis coronam, quam jure sibi impositam tenet, abiciat, suamque libertatem missam faciat, quamdiu illa fruendi spes affulget, hinc Catharina ad Campegi propositum surdas præbebat aures. Hanc Reginæ constantiam, finistrosque successus, qui inde orientur, ambo Legati semper magis magisque pertimescere cæperant, quocirca Reginam adeunt, comitantibus eos

Can-

Cantuariensi Archiepiscopo, Londinenſi Sæcul. XVI.
 Præſule, aliisque Prælatiſ. Hi unao- A.C. 1528
 mnes rurfum Reginam rogant, & obſe-
 crant, ut cuidam Religioſarum Virgi-
 num cœtui ſeſe addiceret. Aſt illa
 ſine ambagibus mentem ſuam hiſ ver-
 bis declarabat: „ Equidem ad ſacram
 „ monaſterii ſolitudinem ſemper pro-
 „ penſum geſſi animum, dummodo hac
 „ in re plena mihi libertas relinquatur,
 „ cum vero ad id me vi adigere velitiſ,
 „ in connubio meo, ad quod Deus me
 „ vocavit, quamdiu vixero, perſiſtam.
 „ Ceterum merito Judicum, qui mihi
 „ dati ſunt, fideſ ſuſpecta videtur; hi
 „ enim per aperta mendacia a Rege
 „ potiuſ extorti, quam a Papa miſſi, a-
 „ liunde mihi inſenſi ſunt, ac inter eoſ
 „ præcipue Volſæuſ, qui mala, quæ pa-
 „ tior, unice ideo in me concitabat, eo-
 „ quod Cæſar ejuſ ambitioni, qua ad
 „ Papatum adſpirabat, ſatiſfacere ne-
 „ glexiſſet, jure igitur hunc tanquam
 „ cauſſæ meæ judicem agnoſcere recu-
 „ ſo, nec a defendendo jure meo deſi-
 „ ſtere valeo, quin filiæ meæ juribuſ,
 „ quæ mihi propriiſ meiſ boniſ cario-
 „ ra ſunt, haud reparandum damnum
 „ inferam. „ Hiſ dictiſ alioſ Judiceſ
 ſibi dari poſtulabat, eidemque permis-
 ſum, ut ex Flandria aliquem Procura-
 torem, Advocatum, & Conſiliarium ac-

Sæcul. XVI
A.C. 1528

cerfere posset. Nec Reginae preces suo frustrabantur effectu, nam venerant in Angliam reapse viri ab illa petiti, brevem tamen moram ibidem agebant, eo quod timeretur, ne ex eorum præsentia Angli ob injurias, quæ Reginae inferebantur, ad seditionem concitarentur.

§. XLIX.

Novum diploma a Regina exhibitum circa ejus connubium.

Jam prius Regina exhibebat literas, quibus ei ad contrahendum suum connubium a Papa legis gratia olim facta fuerat. Equidem Legati hujus diplomatis auctoritati innixi, divortii causam decidere cogitabant: verum Regina, ut jura sua firmiter tueretur, quoddam exhibebat exemplar alterius Pontificii diplomatis, quo amplior dispensatio eidem concedebatur, cunctaque prioris Bullæ vitia reparari videbantur. In præmio igitur hujus diplomatis Pontifex hunc in modum effatur: *Oblata nobis vestræ petitionis series continebat: Quod vos Henricus & Catharina cupiatis matrimonium inter vos per verba legitime de præsentibus contrahere, ad hoc, ut vinculum pacis & amicitiae inter ambos Reges diutius permaneat, qui sine hoc connubio semper inter se divisi essent, ad hoc supplicari*